

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1.1. Ved lov nr. 824 af 19. december 1989 blev der givet en ny skattestyrelseslov, der trådte i kraft den 1. april 1990.

Om Folketingets behandling af loven, se Folketingstidende 1989-90, FF. sp. 68, 279, 3381 og 3742, tillæg A, sp. 193, tillæg B, sp. 229, tillæg C, sp. 87.

Lovens formål var bl.a. at effektivisere det ligningsmæssige klagesystem.

I den forbindelse blev det tidligere klagesystem, der bestod af 3 klageinstanser, reduceret til 2 klageinstanser, idet de statslige regionale skatteråd udgik.

Endvidere blev de kommunale ligningskommissioner erstattet af kommunale skatteankenævne, der blev gjort til rene klageorganer.

I den forbindelse blev den hidtidige ordning, hvorefter den kommunale skatteadministration sekretariatsbetjente ligningskommissionen, videreført, således at sekretariatsbetjeningen af skatteankenævn blev overladt til den kommunale skattemyndighed.

For at styrke skatteankenævnenes beslutningsgrundlag, blev der direkte i loven givet regler for sagsbehandlingen i skatteankenævn, herunder regler om udarbejdelse af sagsfremstilling og om høring.

1.2. Skatteankenævn er således kollektive lægmandsorganer i kommunalt regi med den ene opgave, at behandle klager over den kommunale skattemyndigheds afgørelser.

Skatteankenævnenes afgørelser kan påklages til Landsskatteretten, der trods navnet også er et administrativt klageorgan.

Trods den kritik, der siden etableringen af ordningen med skatteankenævn er fremkommet mod sagsbehandlingen i disse nævn, må skatteankenævnene anses for på en tilfredsstillende måde at have levet op til forventningerne, hvilket bl.a. ses deraf, at skatteankenævnene stabilt over årene har fundet det forsvarligt at give ca. 1/3 af klagerne helt eller delvis medhold.

Denne andel skal også ses i lyset af, at Landsskatteretten i de samme år har givet ca. 1/3 af dem, der

har klaget til Landsskatteretten, helt eller delvis medhold.

1.3. Skatteministeren nedsatte i efteråret 1994 en arbejdsgruppe med deltagelse af repræsentanter for Foreningen af Danske Skatteankenævn, Kommunernes Landsforening, Københavns og Frederiksberg kommuner, Skattechefforeningen og Skatteministeriet, der bl.a. skulle vurdere, om der er grundlag for at ændre reglerne for klagebehandlingen i skatteankenævn.

Arbejdsgruppen afgav en rapport over sine overvejelser den 1. maj 1995. Folketingets Skatteudvalg fik samtidig rapporten tilsendt til orientering.

Arbejdsgruppen fremkom med en række anbefalinger til styrkelse af klagebehandlingen i skatteankenævn. Den del af disse anbefalinger, der kræver lovændring, er medtaget i dette lovforslag. Det drejer sig om:

- 1) At klage til skatteankenævn indgives direkte til skatteankenævnet og ikke som i dag til den kommunale skattemyndighed, jf. forslaget under § 1, nr. 2 og 3.
- 2) At den, der har klaget til et skatteankenævn, kun skal vente 3 måneder på nævnets behandling af klagen, før klageren kan gå videre med klagen til Landsskatteretten, jf. forslaget under § 1, nr. 4.
- 3) At skatteankenævn gives mulighed for efter aftale med klageren – ved behandling af en klage over afslag på en anmodning om genoptagelse af en skatteansættelse – at ændre skatteansættelsen frem for at pålægge den kommunale skattemyndighed at genoptage skatteansættelsen, jf. forslaget under § 1, nr. 5.
- 4) At Skatteministeriet tillægges partstatus i alle Landsskatteretssager, hvor der begæres foretaget syn og skøn, jf. forslaget under § 1, nr. 6.

Andre dele af arbejdsgruppens anbefalinger kan opfyldes administrativt, dels ved ændring af bekendtgørelsen af forretningsordenen for skatteankenævnene, dels ved ændring af cirkulæret til skattestyrelsesloven. Disse ændringer påtænkes gennemført først i 1996.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at arbejdsgruppens overvejelser vedrørende sekretariatsbetje-